

CONDUCTOR IZOLAT ÎN ECHILIBRU ELECTROSTATIC

POTENTIALUL UNUI CONDUCTOR

1. Echilibrul electrostatic al unui conductor.

Un conductor electrizat, izolat, la care sarcinile electrice libere (electronii) sunt în repaus este în „echilibru electrostatic”.

2. Intensitatea câmpului electric $\vec{E}$ în interiorul conductorului izolat, electrizat, aflat în echilibru electrostatic.

$$\vec{E} = 0$$

În adevăr, într-un punct A în care ar exista $\vec{E}_A \neq 0$ sarcinile electrice libere q ar fi acționate de forța $\vec{F} = q\vec{E} \neq 0$ și s-ar pune în mișcare pe direcția liniei de câmp, deci conductorul nu ar mai fi în echilibru electrostatic.

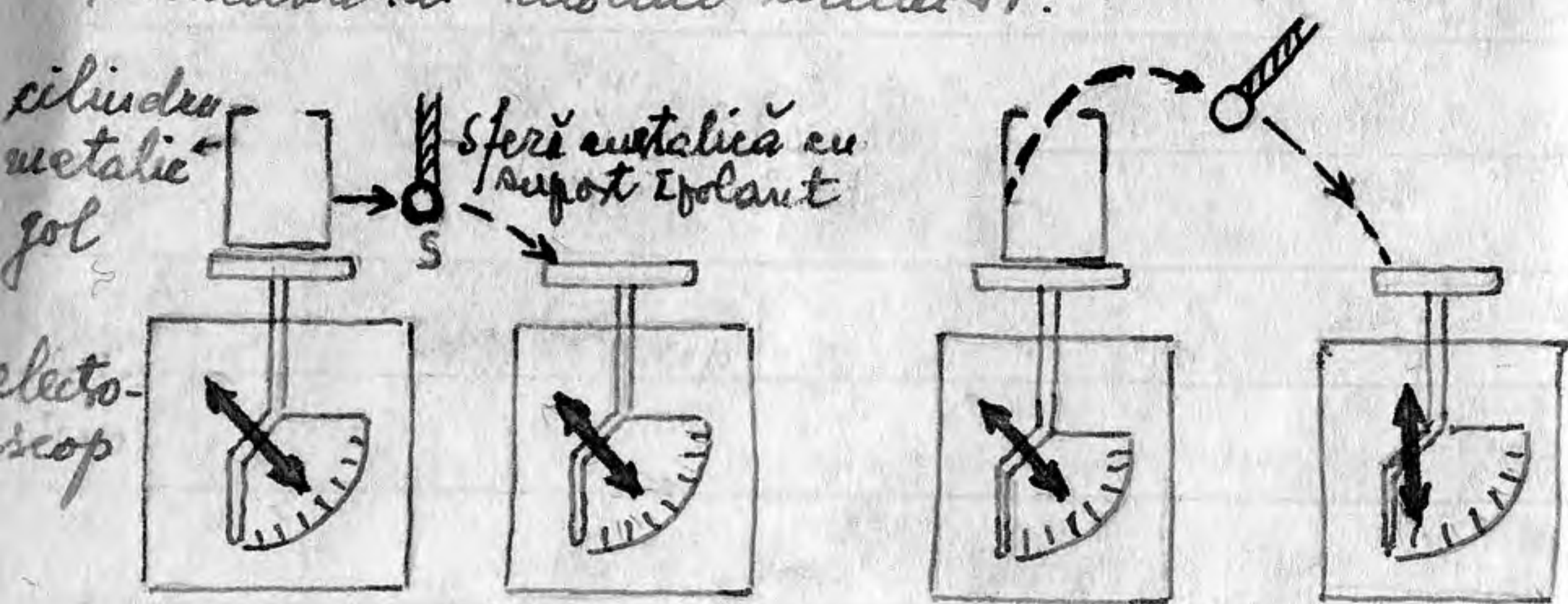
3. Distribuția sarcinilor electriceosite pe un conductor ~~izolat~~ izolat, aflat în echilibru electrostatic.

Se face numai pe suprafața exterioară a conductorului.

a) În adevăr, dacă sarcina electrică în exces

dozindită de conductor prin electrizare s-a ar distribui și în interiorul conductorului, ea ar crea în interior un câmp nenul, $\vec{E} \neq 0$, și echilibrul electrostatic nu s-ar putea realiza.

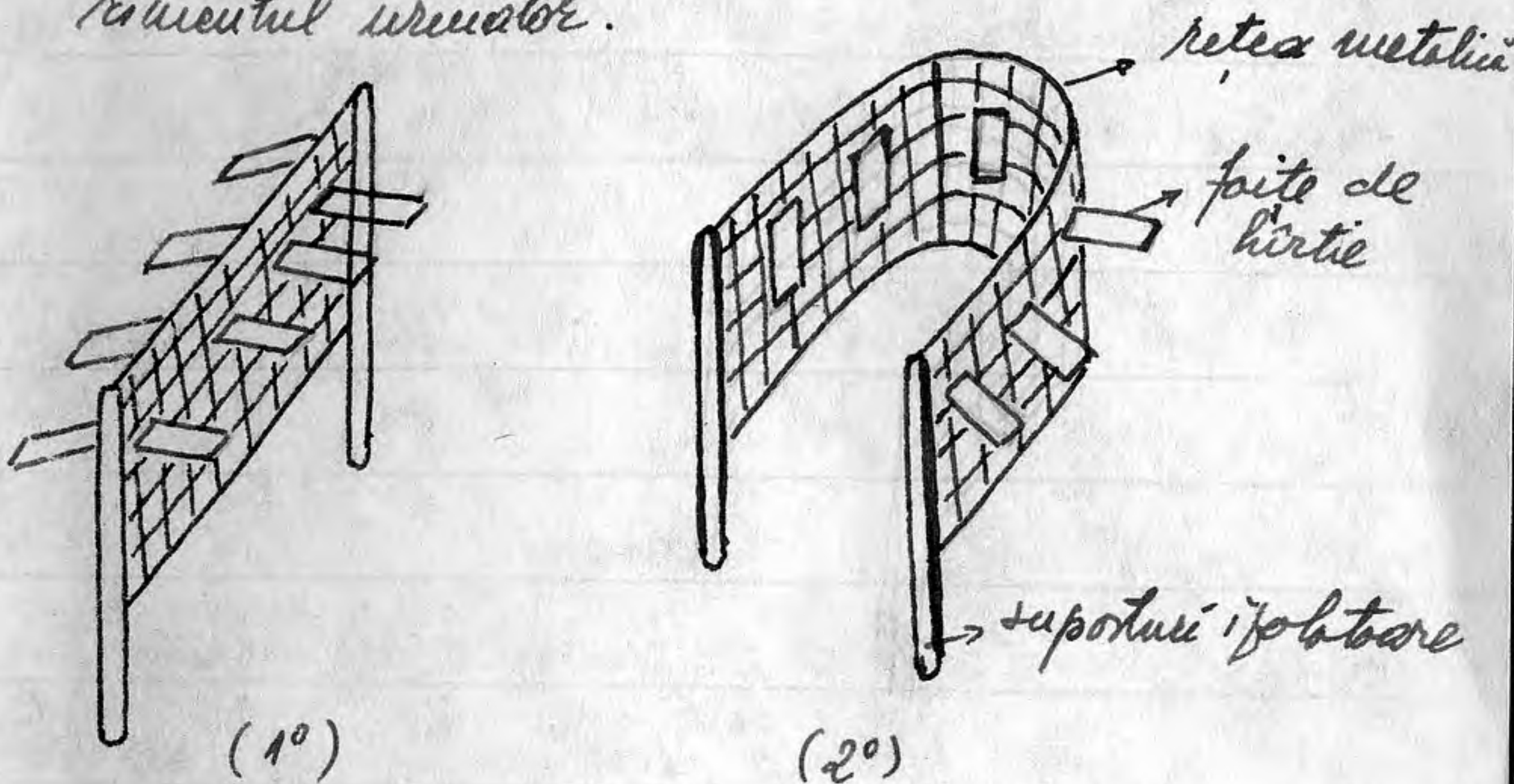
b) Această distribuție poate fi pusă în evidență experimental în modul următor:

Se încarcă electroscopul și cilindrul de pe platformă sau la o mașină electrică. Se atinge sfera metalică de față exterioară a cilindului, apoi de platformă celeilalt electroscop, încă neîncărcat. Acul acestuia deviază, dovadă că pe față exterioară a cilindului electrizat se găsesc sarcini electrice.

Dacă sfera S este pusă în contact numai întâi cu suprafața interioară a cilindului electrizat, și apoi cu electroscopul neîncărcat, acul acestuia nu deviază, dovadă că sfera S nu a preluat sarcini electrice de pe suprafața interioară a cilindului electrizat.

c) Distribuția sarcinilor electrice numai pe fața exterioară a conductorului este pusă în evidență și din experimentul următor.

Se electrizează rețeaua și, în cazul (1°), se observă că foitele de pe ambele fețe ale ei se îndepărtează de rețea. În cazul (2°) se îndepărtează de rețea numai foitele de hirtie primate pe fața exterioară a rețelei, dovadă că numai pe ea sînt sarcinile electrice sosite prin electrizare.

4. Branarea electrostatică

Proprietatea conductorilor în echilibru electrostatic de a nu avea în interiorul nici cîmp electrostatic, nici sarcină electrică liberă este folosită pentru protejarea unor aparate sensibile la influența unor cîmpuri electrice. Aceste aparate se înveșoară cu

→ Ba, dară cîmpul rezultant este nul, dar există cîmpuri electrice nete. ASARE, cîmp rezultant nul nu are loc în interiorul conductorului.

ecrane electrice, se constau din corpuri metalice goale în interior, legate la pămînt.

5. Potentialul punctelor din interiorul unui conductor izolat, electrizat, aflat în echilibru electrostatic.

Aceste puncte au același potential.

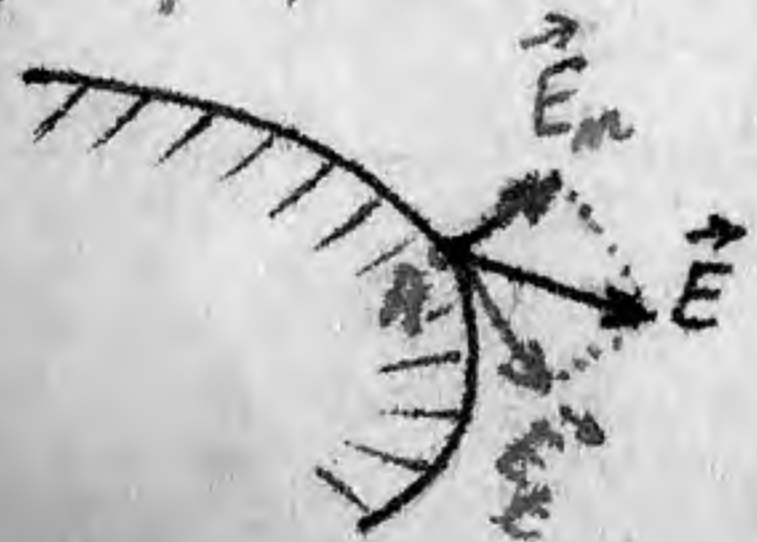
În adevăr, dacă în interiorul conductorului izolat, electrizat, în echilibru electrostatic, avem $\vec{E}=0$ în orice punct, zona respectivă o putem asocia cu un cîmp electric uniform. În baza relației $U_{AB} = E \cdot d_{AB}$, valabilă într-un astfel de cîmp, avem $U_{AB} = 0 \cdot d_{AB}$, sau $U_{AB} = 0$. Aceasta se

oric
de unde $V_A - V_B = 0$
 $V_A = V_B$

oricare ar fi punctele A și B din interiorul conductorului.

6. Vectorul intensitate a cîmpului electric $\vec{E}$, în punctele exterioare din vecinătatea imediată a conductorului electrizat, izolat, în echilibru electrostatic.

În asemenea puncte $\vec{E}$ este perpendicular pe suprafața conductorului.

Dacă $\vec{E}$ nu ar fi perpendicular pe suprafața exterioară a conductorului, s-ar des-

Este necesar a robe de put...
trăf. un punct ce nu se...
Acesta este cîmpul electric în interiorul conductorului...
Acesta este cîmpul electric în exteriorul conductorului...
Acesta este cîmpul electric în interiorul conductorului...
Acesta este cîmpul electric în exteriorul conductorului...

corpului într-o componentă normală $\vec{E}_n$ și una tangențială $\vec{E}_t$.

Componenta tangențială ar deplasa sarcinile libere de pe suprafața conductorului și acesta nu ar mai fi în echilibru electrostatic.

7. Potențialul punctelor de pe suprafața exterioară a conductorului izolat, electrizat, aflat în echilibru electrostatic.

a) Aceste puncte au același potențial.

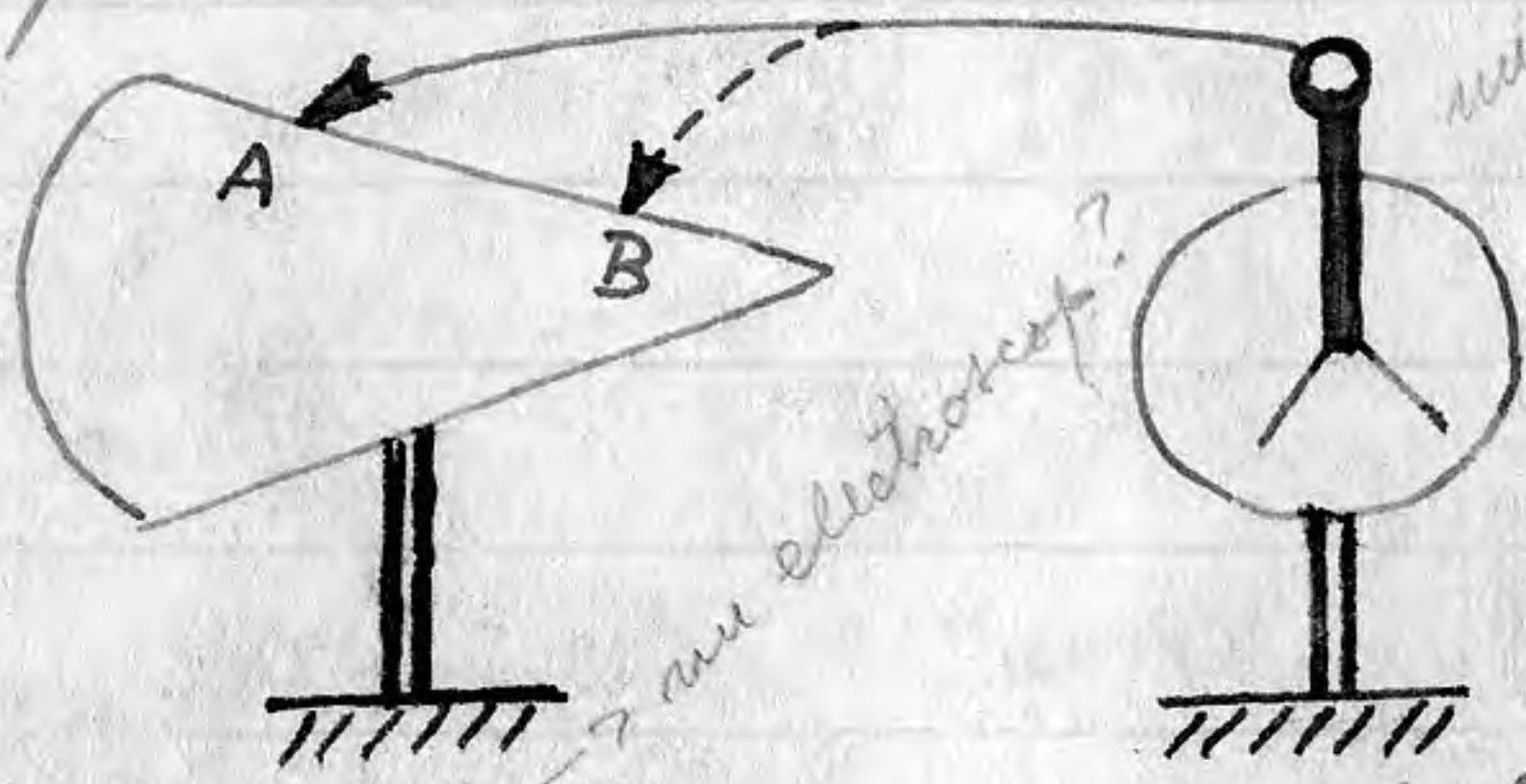
În adevăr, din cele spuse la punctul anterior (6) rezultă că pentru punctele imediat vecine suprafeței exterioare $\vec{E}$ este perpendicular pe suprafață. Din $\vec{F} = q\vec{E}$ decurge că și $\vec{F}$ este perpendiculară pe suprafață. Sarcinile libere de pe suprafața exterioară a conductorului nu se pot deplasa sub acțiunea lui $\vec{F}$, deoarece ar însemna să părăsească conductorul, deci acesta nu ar mai fi izolat. Urmează că $\vec{F}$ nu produce deplasarea sarcinilor de pe suprafață, lucru pentru care lucrul lui $\vec{F}$ este nul. Dar,

$$L = q(V_A - V_B) \text{ cum } L = 0 \text{ avem}$$

$$\boxed{V_A = V_B}$$

oricare ar fi punctele A și B pe suprafața conductorului.

b) Proprietatea menționată poate fi pusă în evidență experimental.

cu ajutorul
legăturii
cu
pentru a
evidenția
faptul
că

Unghiul pro-
tactul din
A în B, depăr-
tarea foitele

electrometrului se modifică, dovadă că
avem $V_A = V_B$.

c) Experimental se pune în evidență că par-
civile electrice nu sunt uniform repartizate
pe suprafața conductorului electrizat, izolat,
aflut în echilibru electrostatic.

În zonele de curbura mai mare parci-
vile electrice sunt mai dense. Așa se expli-
că scurgerea electricității prin virfuri as-
cutite. (Densitatea de sarcină $\sigma = \frac{Q}{S}$)

8. Ce măsurăm cu electrometrul, potenția-
lul sau sarcina electrică?

Cele spuse mai sus la (c) duc la conclu-
zia că sarcina existentă pe conductorul de
la (b) în punctul A diferă de sarcina
existentă în B, conductorul având în a-
cele puncte curbură diferite. Repulta-

tul experimentului de la (b) - nemodificarea depăr-
tării fostelor electrometrelui - sunt dovadă că
electrometrul nu măsoară mărimea sarcinii
aflate în punct, ci mărimea potențialului în
acel punct.

9. Definiția potențialului electric al unui conduc-
tor izolat, electrizat, în echilibru electrostatic.

Este potențialul comun al punctelor supra-
feței sale.

10. Prin punerea în contact (prin intermediul
unui fir conductor, de exemplu) a două conduc-
toare, ce își egalează acestea, potențialul
sau sarcina electrică?

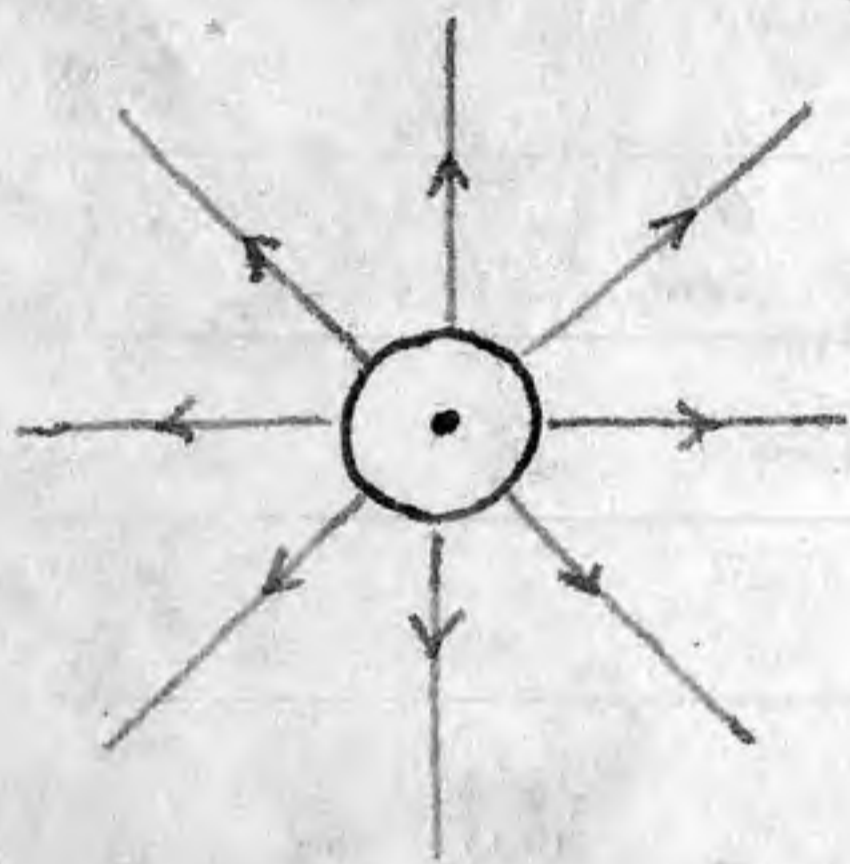
Fie V_1 potențialul unui conductor și V_2 po-
tențialul celuilalt conductor, care sunt apoi
reunite printr-un fir conductor. Se va obține
astfel un conductor unic, de altă formă
și dimensiuni decât oricare din cele trei conduc-
toare care au fost reunite. Acesta este izolat,
electrizat, în echilibru electrostatic la puțin
timp după realizarea contactului. În conse-
cuență, noul conductor va avea potenția-
lul punctelor suprafeței sale uniform

repartizat.

Asadar, prin realizarea contactului, conductori electrizati, izolati, in echilibru electrostatic, isi egaleaza potentialele si au sarcini electrice.

11. Potentialul electric al unei sfere.

Cum $\vec{E}$ este perpendicular pe planul tangent, va avea directia razei sferei, ca si $\vec{F}$. Adica

sarcina Q (in figura am presupus $Q > 0$) uniform repartizata pe suprafata sferei (avem aceeași curbura a suprafetei in orice punct al ei) creeaza

in exterior un camp identic cu cel creat de sarcina Q plasata in centrul sferei.

De aceea orice punct de pe suprafata sferei are potentialul

$$V = \frac{Q}{4\pi\epsilon R}$$

care este si potentialul sferei.

12. Potentialul unei conductoare oarecare.

in raport cu un punct de referinta oarecare de pe la infinit

Se determina experimental, fiind un

mod conventional potentialul la zero.

tului egal cu zero.

Notând potențialul corpului cu V_c și al Pământului cu V_p , avem

$$U_{CP} = V_c - V_p \quad \text{cum } V_p = 0$$

rezultă

$$\boxed{V_c = U_{CP}}$$

Adădăr, prin potențialul unei conduc-
tor în raport cu Pământul, înțelegem diferența de potențial între
acel conductor și Pământ.

Dar, această diferență de potențial
este determinabilă experimental.

13. Scăderea potențialului unei conductor.

Se admite că un conductor încărcat poz-
itiv, pus în contact cu Pământul, se descarcă
prin „scurgerea” sarcinilor pozitive în Pământ.

Pe de altă parte s-a stabilit anterior că
sarcinile pozitive se mișcă ^{libere} într-un câmp
electrostatic de la potențialul unei sarcini
la cel unei sarcini. Pentru a nu crea
contradicții, trebuie să admitem că, deoar-
ce sarcinile pozitive se mișcă de la corp
la Pământ, avem $V_c > V_p$ și cum $V_p = 0$

decurge

$$V_c > 0$$

dacă corpul electrizat pozitiv ($Q > 0$).

Analog, trebuie să aducem ca un
conductor electrizat negativ are potenți-
alul negativ

$$V_c < 0 \quad (Q < 0)$$

CAPACITATEA ELECTRICĂ A CONDUCTORULUI IZOLAT

1. Potentialul punctelor suprafeței unui conductor. Au toate același potential.
2. Potentialul unui conductor în raport cu Pământul. Este potentialul unui punct al conductorului în raport cu Pământul, egal cu orice potential al acestuia.
3. Măsurarea potentialului unui conductor în raport cu Pământul, folosind electroscopul.

Electroscopul cu cutia legată la Pământ și unii sursele electrice. Separarea ocului și indicele diferența de potential dintre sferă și Pământ, adică potentialul sferei față de Pământ:

$$V_A - V_B = \frac{W_{AB}}{Q} \quad \text{fiind } V_B = V_P = 0 \text{ avem}$$

$$V_A = \frac{W_{AP}}{Q}$$

unde A este un punct al sferei electroscopului și P un punct de pe Pământ.

4. Ilustrarea experimentală a dependenței direct proporționale a potentialului unui conductor izolat, de sarcina lui electrică.

$$V = kQ \quad \text{unde } k \text{ este o constantă.}$$

5. Ilustrarea experimentală a faptului că valoarea lui k este caracteristică fiecărui conductor.

Se modifică forma și dimensiunile conductorului utilizat la (4). Fără să se schimbe sarcina Q , se obține alt V pentru fiecare nou conductor.

6. Valorificarea celor două grupe de experimente, de la (4) și (5).

Scrisem $V = kQ$ sub forma $\frac{Q}{V} = \frac{1}{k}$ și introducem o nouă constantă C , legată de k prin
obținem

$$C = \frac{Q}{V}$$

C fiind, ca și k , specifică fiecărui conductor, numim că $\frac{Q}{V}$ este specific fiecărui conductor.

7. Definiția capacității electrice a unui conductor.

Capacitatea electrică C a unui conductor izolat și depărtat de alte corpuri este o mărime fizică numeric egală cu raportul dintre sarcina Q a conductorului și potențialul său V în aceste condiții.

8. Definiția faradului, "F" ca unitate S.I. de capacitate.

$$[C]_{SI} = \frac{[Q]_{SI}}{[V]_{SI}} = \frac{1C}{1V} = 1F$$

Faradul reprezintă capacitatea unui conductor izolat și depărtat de alte corpuri, care încărcat cu un coulomb de electricitate, are potențialul de un volt.

9. Proprietatea reflectată de capacitatea electrică a conductorului.

Capacitatea spune ce sarcină electrică poate acumula fiecare conductor, la un anumit potențial.

CAPACITATEA ELECTRICALĂ A CONDENSATORULUI PLAN

1. Definiția condensatorului.

Două conductoare separate printr-un dielectric.

2. Definiția condensatorului plan.

Condensatoarele la care conductoarele - sursele, în general, armături - sunt plane paralele.

3. Definiția capacității electrice a unui condensator, în general.

a) Relația de definiție

$$C = \frac{|Q|}{V_A - V_B}$$

unde V_A și V_B sunt, respectiv, potențialele celor două armături A și B, încărcate A cu sarcina $Q > 0$ și B cu sarcina $-Q$.

b) Ea derivă din definiția capacității electrice a unui conductor, dacă presupunem acest ca armătură a unui condensator iar ca a doua armătură o presupunem la potențial

$$C = \frac{Q}{V_A} = \frac{Q}{V_A - 0} = \frac{Q}{V_A - V_P}$$

4. Ilustrarea experimentală a modificării potențialului unui conductor încărcat, la apropierea de el a altor conductoare, chiar dacă acestea nu au fost în prealabil electrizate.

Aranjamentul experimental. Castarea ca la aceeași sarcină Q pe conductor, potențialul său

scade la apropierea altor conductori și crește la depărtarea acestora.

5. Valoriificarea experimentului de la (4).

a) Un conductor poate fi încărcat cu sarcini mai mari, la același potențial, dacă în apropierea sa se află alți conductori.

b) Repetăți ca pe conductorul care funcționează ca armătură a unui condensator se poate depozita, la același potențial, o sarcină Q mai mare în modul, decât ar accepta în afara condensatorului (depărtat de alte corpuri).

Deci, condensatoarele sunt dispozitive care înmagazinează sarcini electrice mai mari, la același potențial, decât ar putea fi înmagazinate pe cele două armături depărtate de alte corpuri, și una de alta.

6. Moduri de încărcare a condensatorului.

a) Se încarcă una din armături (la o mașină electrostatice) cu sarcina Q . Cealaltă armatură se încarcă prin influență cu sarcina $-Q$.

b) Se leagă fiecare armatură la câte un pol al unei surse de tensiune constante.

Pe una din armături vin electronii de la sursă, de pe cealaltă pleacă spre sursă, armăturile încărcându-se astfel cu sarcini egale și de semn contrar.

7. Reprezentarea convențională a condensatorilor.

fix.

variabil

8. Ilustrarea experimentală a dependenței capacității condensatorului plan de distanța d dintre armături.

se constată $C \sim \frac{1}{d}$

9. Ilustrarea experimentală a dependenței capacității C a condensatorului plan de mărimea suprafeței S , "comune" armăturilor.

$$C \sim S$$

sunde S este aria porțiunii unei armături cocontine multimea proiecțiilor ^{ortogonale} pe ea a punctelor celeilalte armături.

10. Ilustrarea experimentală a dependenței capacității C a condensatorului plan de permeabilitatea mediului dintre armături

$$C \sim \epsilon$$

11. Restrângerea rezultatelor experimentale într-o singură formulă.

$$C = k \frac{\epsilon S}{d} \text{ sau } \boxed{C = \frac{\epsilon S}{d}}$$

sunde constanta de proporționalitate k o-a luat 1, considerând toate măsurimile măsurate în unități ale sistemului internațional.

Această este formula condensatorului plan.

12. Încărcarea condensatorului peste

potentialul admis.

Duce la străpungerea dielectricului și la deteriorarea condensatorului.

13. Definiția unității de permeabilitate farad/metrul (F/m).

Am $C = \frac{\epsilon S}{d}$ avem $\epsilon = \frac{C \cdot d}{S}$

de unde: $[\epsilon]_{SI} = \frac{[C]_{SI} \cdot [d]_{SI}}{[S]_{SI}} = \frac{1F \cdot 1m}{1m^2} = 1 \frac{F}{m}$

GRUPAREA CONDENSATORILOR

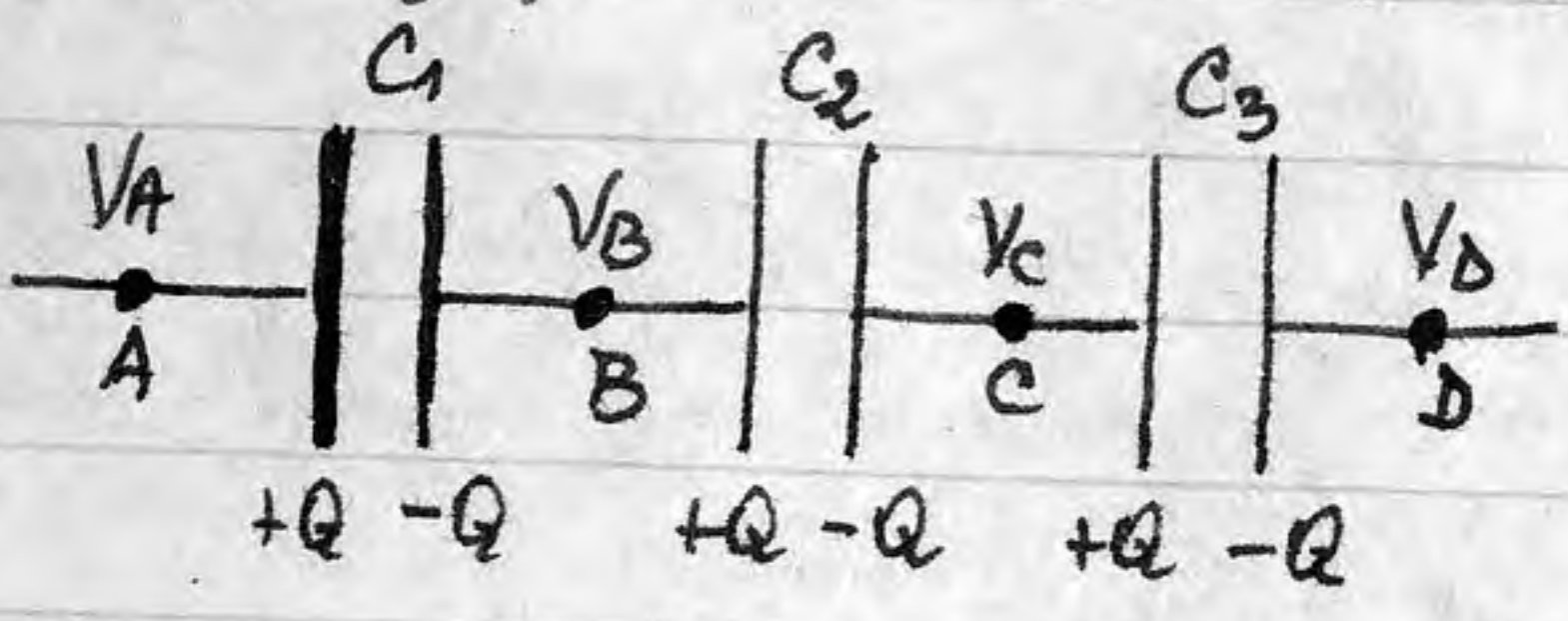
pauci

BATERII DE CONDENSATORI

1. Scopul grupărilor.

Obținerea unor capacități diferite de cele ale condensatorilor disponibili.

2. Definiția grupării în serie a condensatorilor.

Conținutul definiției.

3. Sarcina electrică primită din exterior și depozitată în bateria de condensatori grupată în serie

a) Aducând din exterior sarcina $-Q$ ($Q > 0$) pe armătura din dreapta a celui de al treilea condensator, pe cea din stânga apare prin influență sarcina $+Q$, prin deplasarea unor electroni pe armătura din dreapta a condensatorului al doilea, care se încarcă cu sarcina $-Q$, p. a. m. d.

b) Sarcina electrică pe fiecare armătură a grupării serie este aceeași în modul, dar alternativ pozitivă și negativă, cu sarcina primită de grupare din exterior.

4. Diferența de potențial dintre armăturile extreme ale grupării serie.

În baza legii tensiunilor pe o por.

trunc de circuit, care spune că tensiunea între două puncte A și B este suma tensiunilor între punctele intermediare, avem:

$$V_A - V_D = (V_A - V_B) + (V_B - V_C) + (V_C - V_D) \quad (1)$$

Legea amintită încă nu este cunoscută, dar ea poate fi evitată, scrierea ultimei relații putându-se face pur formal - se reduce termenii doi câte doi și rămâne în dreptul $V_A - V_D$.

5. Definiția capacității echivalente a unei grupări de condensatori legați în serie.

- a) Este ^{capacitatea} tensiunea unui condensator unic care sub tensiunea dată are armături egale cu aceea dintre armăturile extreme ale grupării, ar depozita pe o armătură aceeași sarcină, în moduri, ca și una, oarecare, din armăturile grupării (în fapt aceeași sarcină exterioară ca cea depozitată de întreaga grupare).
- b) Se vede că nu asemănarea condensator ar putea "înlocui" gruparea de condensatori.

6. Expresia capacității echivalente C a unei grupări de condensatori legați în serie.

a) Cazul a trei condensatori.

Am definiția capacității condensatorului:

$$V_A - V_B = \frac{Q}{C_1}; \quad V_B - V_C = \frac{Q}{C_2}; \quad V_C - V_D = \frac{Q}{C_3}$$

Pentru condensatorul echivalent: $V_A - V_D = \frac{Q}{C}$

care duse în (1) ne dau

$$\frac{Q}{C} = \frac{Q}{C_1} + \frac{Q}{C_2} + \frac{Q}{C_3} \text{ sau } \boxed{\frac{1}{C} = \frac{1}{C_1} + \frac{1}{C_2} + \frac{1}{C_3}} \quad (2)$$

b) Copul a n condensatori

Analog se găsește

$$\frac{1}{C} = \sum_{i=1}^n \frac{1}{C_i} \quad (3)$$

c) Brevetul expresiei (3): inversul capacității unei lănci de condensatori legați în serie este egal cu suma inverselor capacităților componente.

7. Capacitatea echivalentă a unei grupări serie de condensatori este mai mică decât a oricăreia din condensatorii componente ai grupării

În adevăr, $\frac{1}{C}$ este suma a n termeni de forma $\frac{1}{C_i}$. Deci, oricare ar fi „i”, avem

$$\frac{1}{C} > \frac{1}{C_i}$$

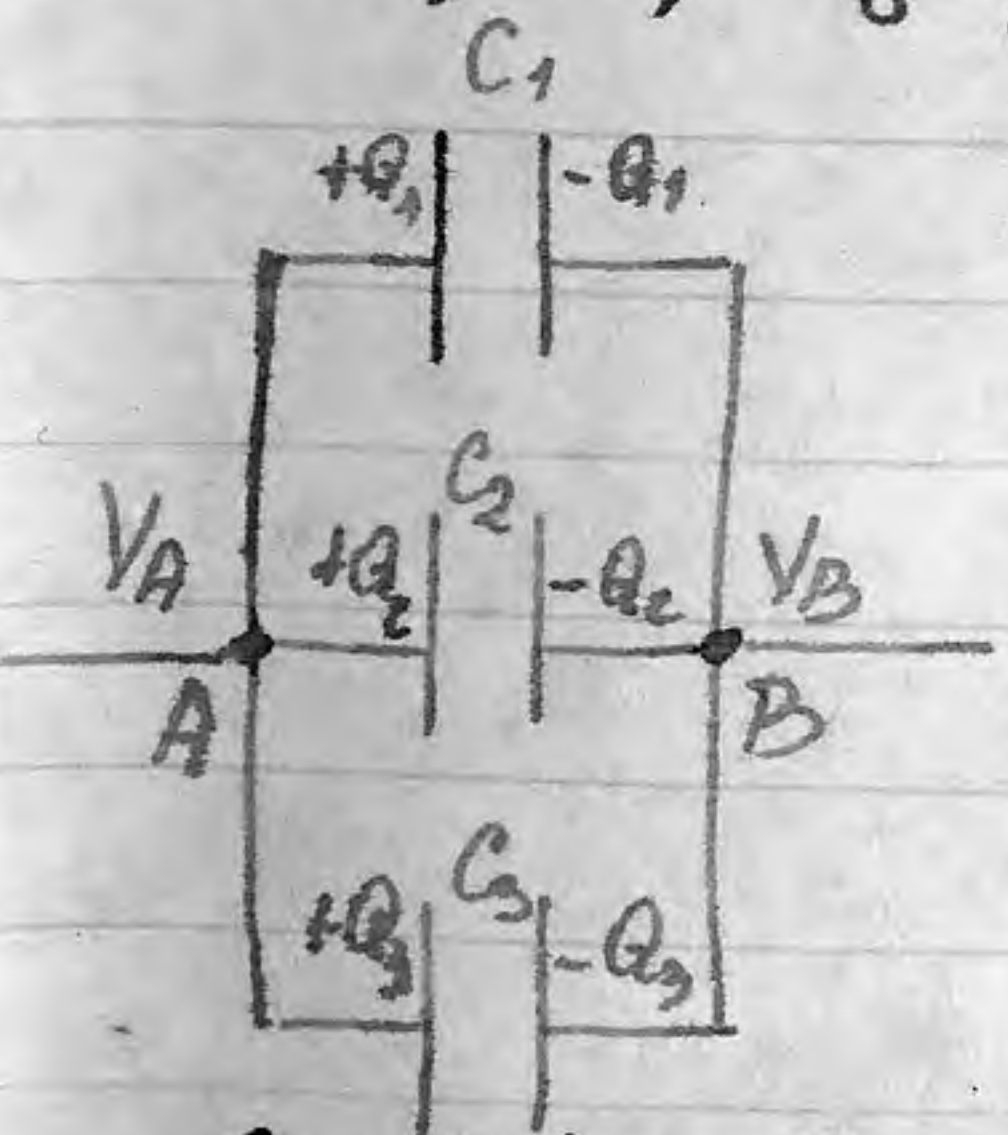
întrucât suma este mai mare decât oricare din termenii ei (termenii sînt pozitivi).

Din ultima relație, evident

$$C < C_i$$

8. Definiția grupării în paralel a condensatorilor.

Brevetul definiției: se conectează într-un punct A cîte o armătură a fiecărui condensator și într-un punct B celelalte armături ale condensatorilor.

9. Diferența de potențial dintre punctele A

și B între care este intercalată gruparea.

Toate armăturile legate în punctul A au același potențial V_A , cele legate în punctul B au același potențial V_B . Diferența de potențial $V_A - V_B$

este aceeași cu diferența de potențial dintre armăturile fiecăruia din condensatorii componenți ai grupării.

10. Sarcinile electrice acumulate pe o armătură din exterior de fiecare condensator al grupării:

Folosind definiția capacității electrice a condensatorului și faptul că, în general, C_1, C_2 și C_3 diferă între ei, avem

$$Q_1 = C_1 (V_A - V_B); \quad Q_2 = C_2 (V_A - V_B); \quad Q_3 = C_3 (V_A - V_B) \quad (4)$$

Se vede că, în general, Q_1, Q_2 și Q_3 diferă între ele, obținute cu C_1, C_2 și C_3 .

11. Sarcina electrică totală primită din exterior și depozitată în bateria de condensatori grupată în paralel.

Este, în mod evident

$$Q = Q_1 + Q_2 + Q_3 \quad (5)$$

unde $Q_1 > 0, Q_2 > 0, Q_3 > 0$.

12. Definiția capacității echivalente a unei grupări de condensatori legați în paralel.

Este capacitatea unui condensator unic care sub tensiunea dintre armăturile sale are aceeași sarcină din condensatorii componenți, $V_A - V_B$, depozită pe o sarcină externă Q egală cu sarcina depozitată de întreaga grupare.

13. Expresia capacității echivalente C a unei grupări de condensatori legați în paralel.

a) Cazul a trei condensatori.

Înlocuind (4) în (5), mai sus, având în vedere că pentru condensatorul echivalent:

$$Q = C(V_A - V_B)$$

$$C(V_A - V_B) = C_1(V_A - V_B) + C_2(V_A - V_B) + C_3(V_A - V_B)$$

sau

$$C = C_1 + C_2 + C_3 \quad (6)$$

b) Cazul a „ n ” condensatori.

Analog se găsește

$$C = \sum_{i=1}^n C_i \quad (7)$$

c) Bruntul expresiei (7): Capacitatea unei baterii de condensatori legați în paralel este egală cu suma capacităților condensatorilor componenți.

9.04.1985

TIPURI DE CONDENSATORI

1. Criterii de clasificare.

După forma armăturilor, posibilitatea de a varia capacitatea, natura dielectricului, etc.

2. Tipuri de condensatori după forma armăturilor.

Sferici, plani, cilindrici.

3. Tipuri de condensatori după natura dielectricului.

Cu aer; cu hârtie impregnată; cu material ceramic; cu mica.

4. Condensatori cu hârtie impregnată.

Au armăturile de staniol. Capacitatea este cuprinsă între 100 pF și $10 \mu\text{F}$.

5. Condensatori ceramici.

Au capacitatea între 2 pF și 5000 pF .

6. Condensatori fixi.

Sunt electrolitici sau electrochimici. Au capacități mari: $10 \mu\text{F} - 2000 \mu\text{F}$

Au cilindru de aluminiu plin cu hidroxid de sodiu, soluție. La suprafață se formează un strat foarte subțire de hidroxid de aluminiu, care constituie dielectricul, aluminiul și hidroxidul de sodiu fiind armăturile.

7. Condensatori variabili.

Sunt, în general, cu aer. Armăturile sunt

mai multe perechi de plăci de aluminiu. O ar-
mătură este fixă, cealaltă este mobilă.

Rotind-o pe cea mobilă, modificăm supra-
fața armăturilor ce se găsesc față în față, va-
riind astfel capacitatea condensatorului.

ENERGIA CÂMPULUI ELECTRIC ÎNTRU ÎNCĂRCAREA UNUI CONDENSATOR

1. Efectuarea lucrului mecanic L la încărcarea condensatorului.

Pentru aducerea sarcinilor electrice pe fiecare unitate este necesară efectuarea de lucru mecanic de către o sursă de energie exterioară, pentru învingerea forțelor de respingere exercitate de sarcinile existente deja pe armatură, asupra sarcinilor de același semn care posesivă în continuare.

2. Energia W caracteristică condensatorului încărcat. Energia W cheltuită de sursa exterioară pentru efectuarea lucrului mecanic L la încărcarea condensatorului, este transmisă acestuia și se regăsește sub formă de energie a câmpului electric creat între armaturile condensatorului.

3. Legătura cantitativă între energia W a condensatorului încărcat și lucrul mecanic L efectuat la încărcare.

Așa cum se știe, lucrul mecanic efectuat poate fi considerat ca o măsură a energiei transmise. Avem:

$$W = L. \quad (1)$$

Aici, determinarea lui W se reduce la calculul lui L la încărcarea condensatorului.

4. Încărcarea condensatorului prin deplasarea sarcinii Q de pe o armatură pe alta.

Presupunând că sursa exterioară de ener.

șie determinăm deplasarea sarcinii Q de pe o armătură pe cealaltă. La urmare, tensiunea dintre armături va crește de la valoarea zero (ințială) la valoarea U (finală). Aici U variază în timpul deplasării lui Q .

Putem presupune că deplasarea lui Q are loc sub tensiunea constantă medie U_m , sau

$$U_m = \frac{0+U}{2} \text{ sau } \boxed{U_m = \frac{U}{2}} \quad (2)$$

5. Calculul lucrului mecanic efectuat la încărcare.

Se știe că la deplasarea sarcinii Q într-un câmp electric, între două puncte aflate la tensiune constantă U_m se efectuează lucrul mecanic

$$L = QU_m \quad (3)$$

Sau, pentru cazul nostru, introducând valoarea lui U_m din (2)

$$\boxed{L = \frac{QU}{2}} \quad (4)$$

6. Energia W a condensatorului funcție de Q și U .

Din (4) și (1) avem $\boxed{W = \frac{QU}{2}} \quad (5)$

7. Energia W a condensatorului funcție ~~de~~ de U .

Din definiția capacității condensatorului, $C = \frac{Q}{U}$, avem $Q = CU$, care dusă în (5) ne dă

$$\boxed{W = \frac{1}{2} CU^2} \quad (6)$$

8. Energia condensatorului funcție de Q .

Din $C = \frac{Q}{U}$ avem $U = \frac{Q}{C}$, care dusă în (5) dă:

$$W = \frac{1}{2} \frac{Q^2}{C} \quad (7)$$

9. Descărcarea condensatorului.

a) Uneori armăturile privesc un conductor, condensatorul se descarcă, producând o scintilă în volți de foc. În timpul descărcării energia lui se transformă în alte forme de energie: termică, sonoră, etc.

b) Fulgerul reprezintă descărcarea unui condensator ce are drept armături doi nori, sau un nor și Pământul. Căci tensiunea atinge sute de volți, energia eliberată este foarte mare.

10. Câmpul electric dintre armături, sediul energiei stocate de condensator.

Odată cu creșterea sau descreșterea tensiunii dintre armături, la primirea energiei de încălzire sau eliberarea energiei la descărcare, crește sau descrește și câmpul electric $\vec{E}$ dintre armături.

Se poate deci considera că fiecare stare a câmpului electric ^{dintre armături} este caracterizată de o anumită valoare a energiei dată de (6) sau (7).

Asadar, sediul energiei condensatorului este în câmpul electric dintre armăturile sale.

11. Energia condensatorului plan.

a) Pentru condensatorul plan avem

$$C = \frac{\epsilon S}{d} ; E = \frac{U}{d} \text{ care, împreună cu (6), dau:}$$

$$W = \frac{1}{2} C U^2 = \frac{1}{2} \frac{\epsilon S}{d} E^2 d^2 = \frac{1}{2} \epsilon S d E^2 \text{ sau}$$

$$W = \frac{1}{2} E^2 \epsilon S d \quad (8)$$

b) Observăm că $\mathcal{V} = S \cdot d$
 este volumul spațiului cuprins între armătură.
 Relația (8) devine:

$$W = \frac{1}{2} \epsilon E^2 \mathcal{V} \quad (9)$$

adică W este proporțional cu E^2 și cu volumul $\mathcal{V}$ al spațiului dintre armături.

c) Din relația (9) decurge existența energiei cîmpului electric (și nu din (6) sau (7)).
 De asemenea, relația (9) dovedește că energia electrică este localizată în spațiul dintre armături.

d) Alsi (9) a fost demonstrată numai pas cu pas doar pentru condensatorul plan, ea este valabilă în general pentru orice cîmp electrostatic (după cum se poate arăta).

e) Pentru cîmpul neuniform ($\vec{E} \neq \text{const}$), se poate aplica pentru un volum foarte mic, în care intensitatea cîmpului electric nu poate fi considerată constantă.

ALTA DEDUCERE A ENERGIEI CÂMPULUI ELECTRIC DINTRE ARMĂTURILE UNUI CONDENSATOR. (D. Rosca)

1. Modul de încălzare a condensatorului.

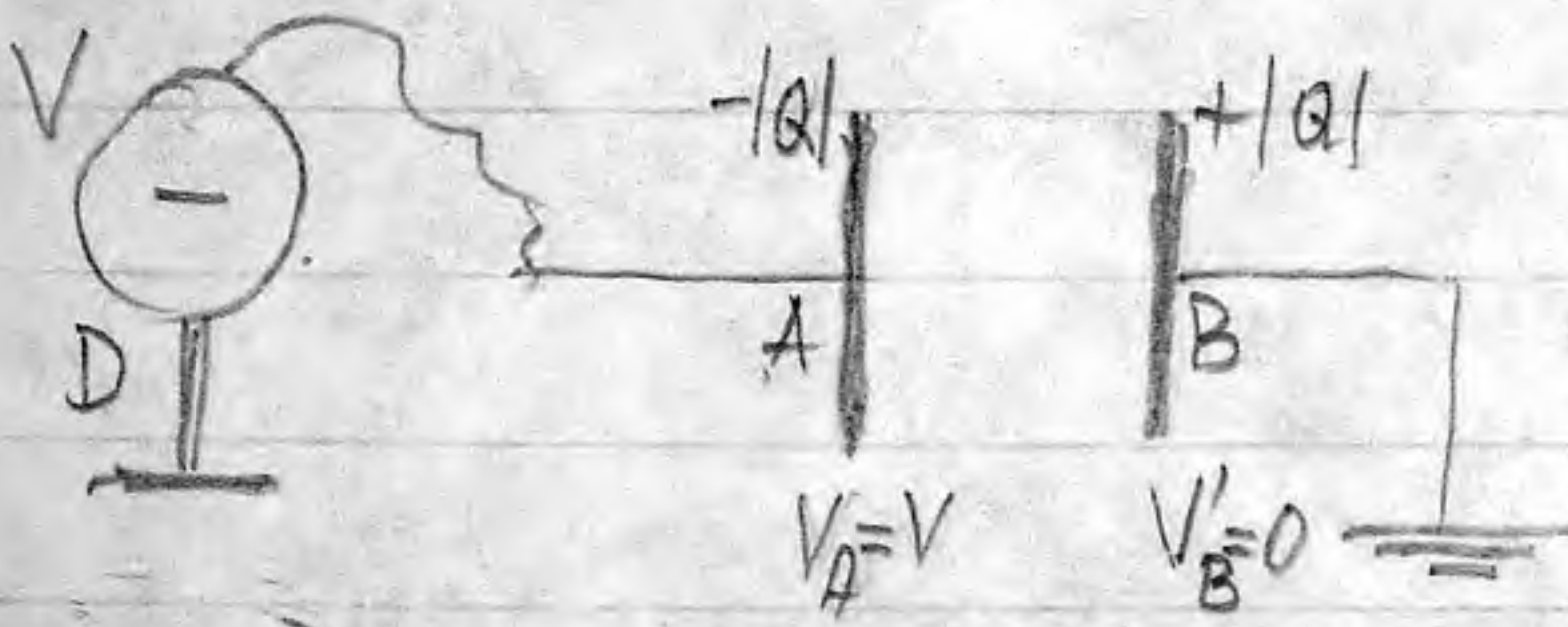
Fie un condensator, inițial neîncărcat, cu armăturile A și B identice.

Pentru încălzarea lui legăm cu un fir conductor armătura B la Pământ, iar pe A la un conductor menținut la potențial constant V ($cu V < 0$).

Avem evident:

$$V_A = V \quad ; \quad V_B = 0$$

2. Armătura A se încarcă cu sarcina Q . Având $Q < 0$, deci $Q = -|Q|$.

Prin inducție, pe armătura B apare sarcina $+|Q|$ (ca urmare a respingerii unor electroni în Pământ).

3. Încălzirea condensatorului cu sarcinile $-|Q|$ și $+|Q|$ pe cele două armături, se realizează ca și cum sursa exterioară de energie ar determina deplasarea sarcinii $-|Q|$ de pe armătura B pe armătura A, la diferența de potențial existentă între armături:

$$U_{AB} = V_A - V_B = V - 0 = V \text{ adică } \boxed{U_{AB} = V} \quad (1)$$

Cu ocazia unei deplasări p-ar efectua lucrul mecanic ($-|Q| = Q$)

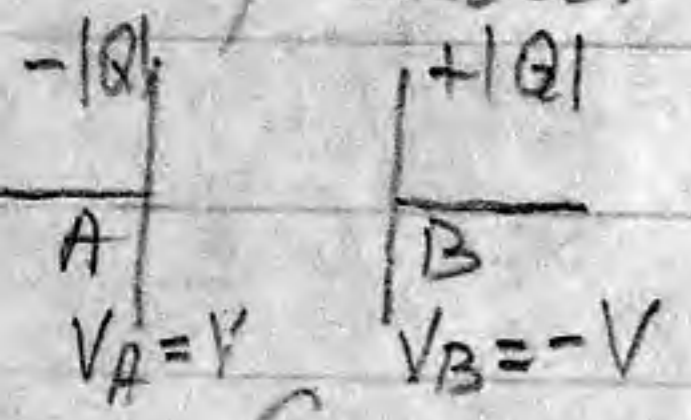
$$L = |Q| \cdot U_{AB} \text{ sau } \boxed{L = |Q| \cdot V} \quad (2)$$

4. Înlăturând acum legătura armăturii B cu pământul, condensatorul rămâne încărcat. Sarcina lui B rămâne $+|Q|$, dar potențialul său devine V_B , având

$$\boxed{V_B = -V_A} \quad (3)$$

În adevăr, vom avea pentru capacitățile

ființei armăturii:

$$C_A = \frac{-|Q|}{V_A} \quad ; \quad C_B = \frac{+|Q|}{V_B}$$

Cum armăturile A și B s-au presupus identice, avem:

$$C_A = C_B \text{ deci } \frac{-|Q|}{V_A} = \frac{+|Q|}{V_B} \text{ adică } V_B = -V_A.$$

5. Condensatorul rămas astfel încărcat va avea sarcina unei armături $|Q|$, iar tensiunea dintre armături:

$$U_{AB} = V_A - V_B = V_A - (-V_A) = 2V_A = 2V$$

$$\text{adică } \boxed{U = 2V} \quad (4)$$

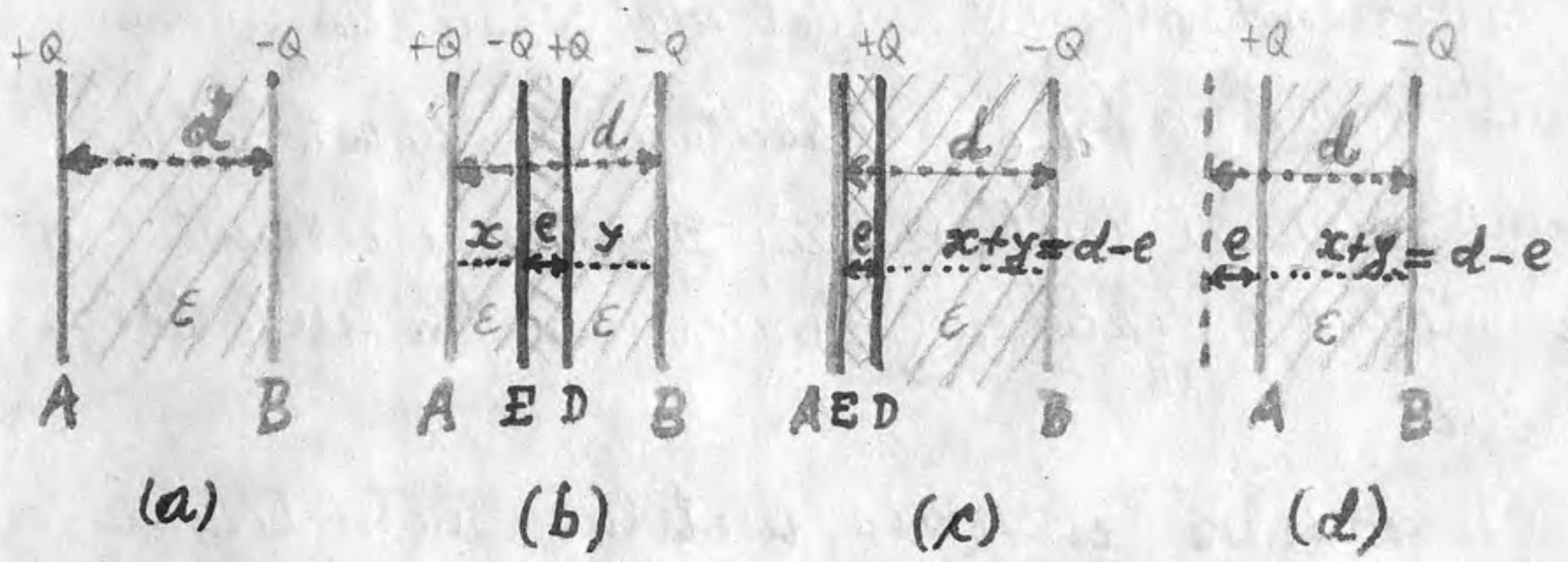
6. Lucrul mecanic efectuat de sursa exterioară de energie la încărcarea condensatorului, exprimat prin (2), devine

$$\boxed{L = \frac{QU}{2}} \quad (5) \text{ și energia } W = L \text{ sau } \boxed{W = \frac{QU}{2}}$$

$$\text{Din } C = \frac{Q}{U} \text{ avem } \boxed{W = \frac{1}{2} CU^2} \text{ sau } \boxed{W = \frac{Q^2}{2C}}$$

Forța conductivă
de grosime
nu modifică capacitatea
inițială

Introducerea unei foi metalice între armăturile
unui condensator

1) Fie condensatorul din figura (a). Introducând între armăturile sale foia metalică ED, ca în figura (b), aceasta se încarcă prin influența sarcinilor de pe armăturile A și B, pozitiv pe una din fețe și negativ pe cealaltă, formându-se două condensatoare legate în serie, cu distanța dintre armături x , respectiv $y = d - (e + x)$.

2) Capacitatea condensatorului din (a) este C și capacitatea echivalentă a grupării din (b) este C' , cu

$$C = \frac{\epsilon S}{d} \quad \text{și} \quad C' = \frac{C_x C_y}{C_x + C_y}$$

unde C_x și C_y sînt capacitățile condensatoarelor din (b) care sînt legate în serie. Evident:

$$C_x = \frac{\epsilon S}{x} \quad \text{și} \quad C_y = \frac{\epsilon S}{y}$$

Introducînd în C' obținem:

$$C' = \frac{\frac{\epsilon S}{x} \cdot \frac{\epsilon S}{y}}{\frac{\epsilon S}{x} + \frac{\epsilon S}{y}} = \frac{\epsilon S}{xy} \cdot \frac{xy}{x+y} = \frac{\epsilon S}{x+y} = C_{xy}$$

C_{x+y} fiind capacitatea condensatorului din (c) sau (d).

Avenim:

$$C' = C_{x+y} = C_{d-e}$$

(3) Rezultă că sistemul celor două condensatoare grupate în serie obținute prin introducerea foi metalice între armăturile condensatorului inițial, are capacitatea echivalentă C' egală cu C_{d-e} , capacitatea condensatorului obținut din cel inițial prin apropierea armăturilor cu distanța egală cu grosimea e a foi metalice introduse.

(4) Se observă că foaia metalică introdusă între armături determină o grupare serie de condensatoare a cărei capacitate echivalentă $C' = C_{d-e}$ depinde de distanța inițială d dintre armături și de grosimea foi, e , dar nu depinde de distanța x la care sunt armăturile. Din acest motiv foaia poate fi așezată „lipită” de o armătură (ca în fig. (c)) fără ca prin aceasta să se modifice capacitatea rezultantă C' . Desigur, în această situație se obține un singur condensator cu capacitatea C' , cum se vede în fig. (c), echivalent cu cel obținut prin apropierea plăcilor A și B cu e , ca în fig. (d).

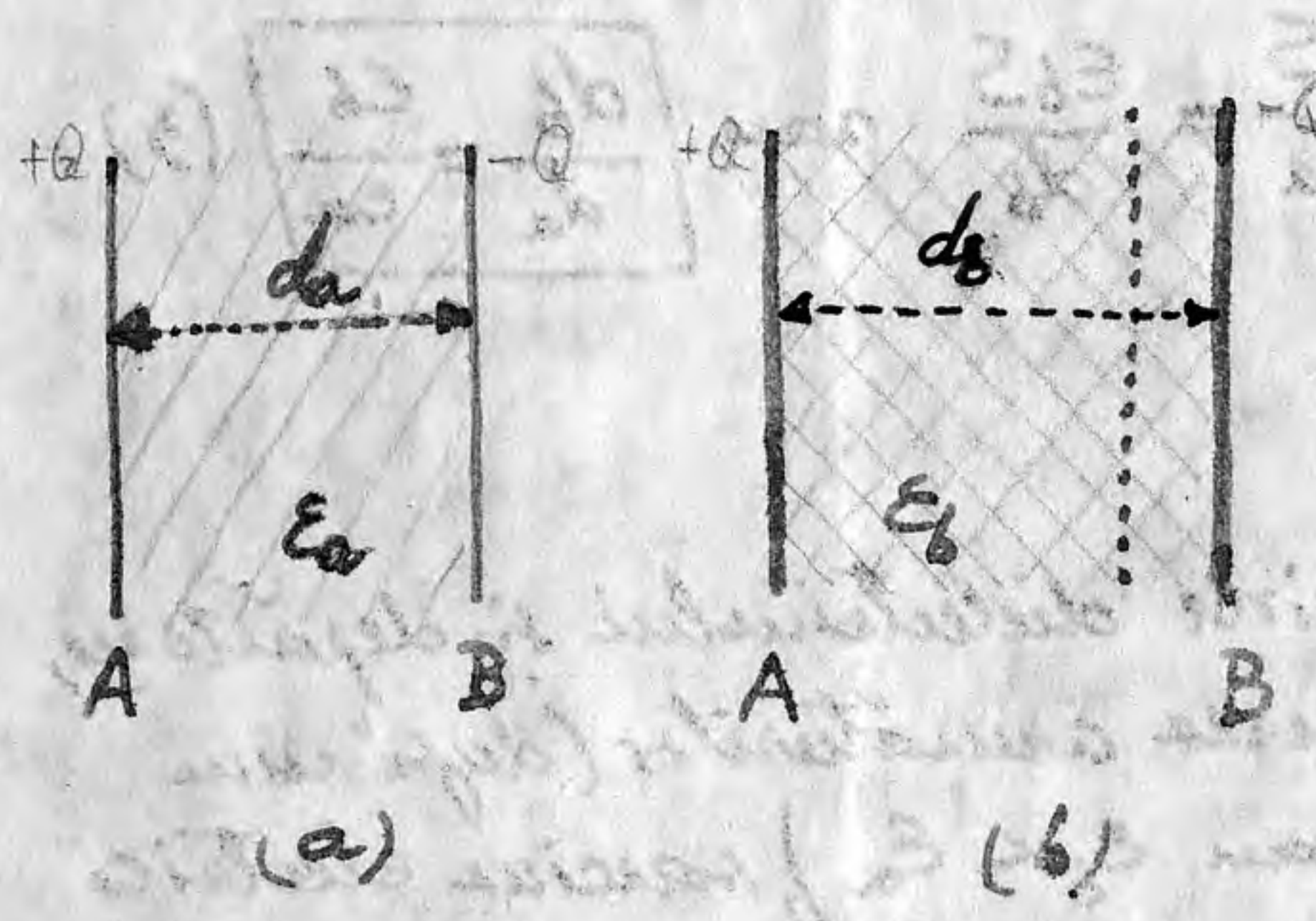
(5) Din $C' = C_{d-e}$ obținem: $C' = \frac{ES}{d-e} = \frac{ES}{d} \cdot \frac{d}{d-e}$

$$C' = \frac{d}{d-e} \cdot C$$

Cum $d > d-e$ avem $\frac{d}{d-e} > 1$ și deci $C' > C$.

Așadar, prin introducerea între armăturile unui condensator a unei plăci metalice, capacitatea sistemului obținut este mereu mai mare decât cea inițială.

Schimbarea dielectricului unui condensator
astfel încât să-i păstreze capacitatea

1. Fie un condensator cu armăturile A și B, fiecare de arie S, situate la distanța d_a , avînd între ele un dielectric de permittivitate ϵ_a . Capacitatea condensatorului este C_a .
2. Înlocuind dielectricul cu altul de permittivitate ϵ_b , capacitatea noului condensator va fi C_b .
3. Ținînd seama de relația

$$C = \frac{\epsilon S}{d} \quad (1)$$

rezultă că pentru a avea după înlocuire dielectricului aceeași capacitate ca inițial

$$C_a = C_b \quad (2)$$

întrucît ϵ se modifică, trebuie să modificăm distanța d dintre armături. (S rămîne constantă) așa cum s'apare și

figura (b).

4. Avem $C_a = \frac{\epsilon_a S}{d_a}$; $C_b = \frac{\epsilon_b S}{d_b}$ care duse
în (2) :

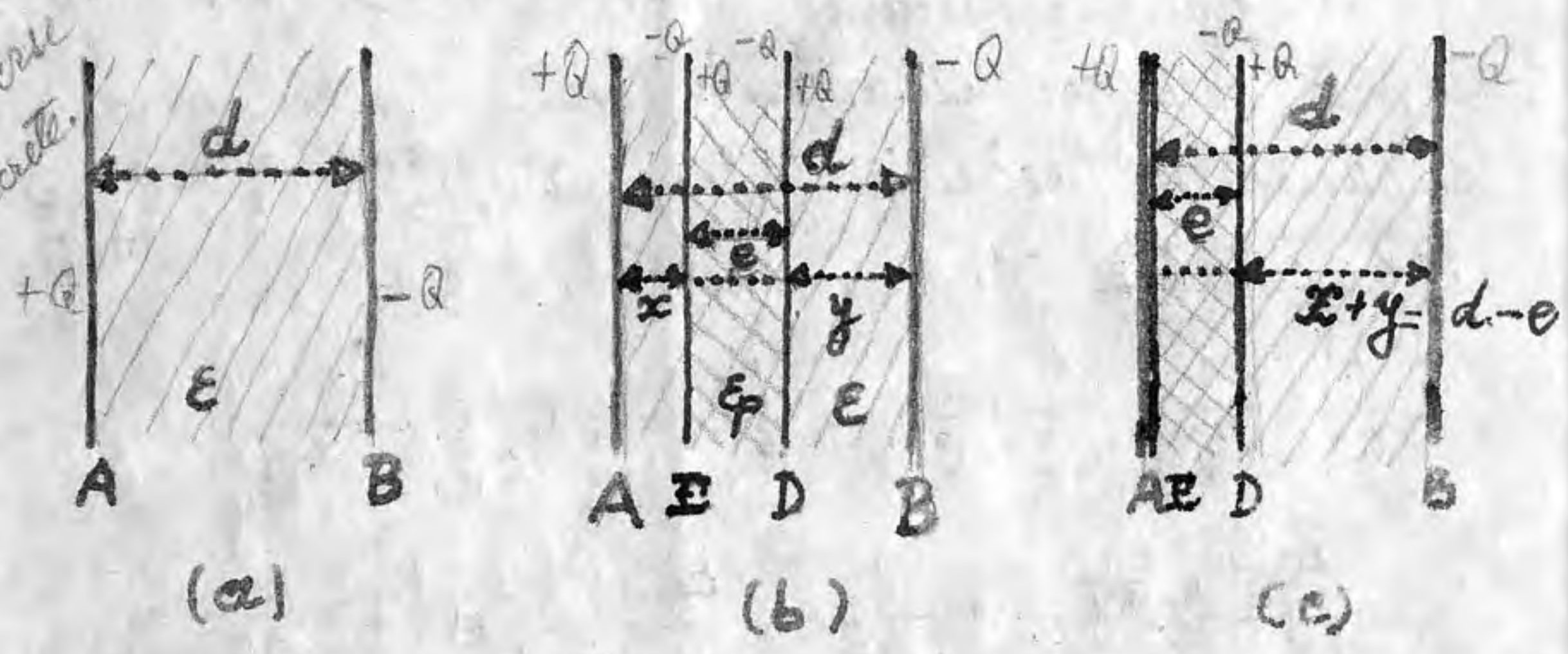
$$\frac{\epsilon_a S}{d_a} = \frac{\epsilon_b S}{d_b}, \text{ sau } \boxed{\frac{d_b}{d_a} = \frac{\epsilon_b}{\epsilon_a}} \quad (3)$$

5. Observatie

Pozi înlocuirea dielectricului și depărtarea,
sau apropierea armăturilor (deși cum
 $\epsilon_b > \epsilon_a$ sau $\epsilon_b < \epsilon_a$), sarcina electrică
de pe fiecare armătură nu se modifică.

...a puterii nu
...ul de forinabile, cit
...ia in directie varianta
...bluul concret.

Introducerea unei plăci izolante
între armaturile unui condensator

(a) - condensatorul în starea inițială, cu dielectricul de permisivitate ϵ , suprafața armaturilor S și distanța între ele d . Modulul sarcinii pe o armatură Q .

(b) - între armaturile A și B s-a introdus placă dielectrică cu fețele ED , de permisivitate ϵ_p , grosime e , avînd distanțele la armături x și y .

Ce efect are asupra capacității C a condensatorului inițial, introducerea între armaturile sale a plăcii dielectrice ED , așa cum se arată la (b)?

Acasă notăm cu C' capacitătea condensatorului după introducerea plăcii, arzu pe armaturile A și B același modul Q al sarcinii electrice, ca înainte de introducerea plăcii.

① Să ne imaginăm că fiecare față a plăcii dielectrice introduse ar fi o foaie conductoare de grosime neglijabilă, avînd pe

o parte a ei sarcina $-Q$ și pe cealaltă $+Q$, așa cum sugerează figura (b).

În această situație dispozitivul ar fi o grupare de trei condensatoare legate în serie. Notăm capacitățile fiecăruia, respectiv, C_x^a , C_e^b , C_y^a și capacitatea grupării cu C^* . Avem:

$$\begin{aligned} \frac{1}{C^*} &= \frac{1}{C_x^a} + \frac{1}{C_e^b} + \frac{1}{C_y^a} = \frac{1}{C_x^a} + \frac{1}{C_y^a} + \frac{1}{C_e^b} = \frac{C_x^a + C_y^a}{C_x^a C_y^a} + \frac{1}{C_e^b} = \\ &= \frac{\frac{\epsilon_0 \epsilon_a S}{x} + \frac{\epsilon_0 \epsilon_a S}{y}}{\frac{\epsilon_0 \epsilon_a S}{x} \cdot \frac{\epsilon_0 \epsilon_a S}{y}} + \frac{1}{C_e^b} = \frac{\epsilon_0 \epsilon_a S \left(\frac{1}{x} + \frac{1}{y} \right)}{(\epsilon_0 \epsilon_a S)^2 \frac{1}{xy}} + \frac{1}{C_e^b} = \\ &= \frac{\frac{1}{x} + \frac{1}{y}}{\frac{\epsilon_0 \epsilon_a S}{xy}} + \frac{1}{C_e^b} = \frac{\frac{x+y}{xy}}{\frac{\epsilon_0 \epsilon_a S}{xy}} + \frac{1}{C_e^b} = \frac{x+y}{\epsilon_0 \epsilon_a S} + \frac{1}{C_e^b} \end{aligned}$$

$$\boxed{\frac{1}{C^*} = \frac{1}{\frac{\epsilon_0 \epsilon_a S}{x+y}} + \frac{1}{C_e^b}}$$

Notăm $C_{x+y}^a = \frac{\epsilon_0 \epsilon_a S}{x+y}$ și se

observă că reprezintă capacitatea unui condensator având aceeași suprafață S a armăturilor, dielectricul de permittivitate ϵ_a și distanța $x+y$ între armături. Atunci

$$\boxed{\frac{1}{C^*} = \frac{1}{C_{x+y}^a} + \frac{1}{C_e^b}} \quad (1)$$

Rezultă că cele trei condensatoare grupate în serie sunt echivalente (cu aceeași capacitate totală C^*) cu o grupare în serie a două condensatoare, unul fiind unul din cele două plăci dielectrice, celălalt având dielectricul de permittivitate ϵ_a , suprafața armăturilor S și distanța între armături $x+y$.

Altfel spus, cele trei condensatoare grupate în serie din figura (b) au capacitatea echivalentă C^* aceeași cu cele două condensatoare grupate în serie din figura (c).

② Să demonstrăm $C' = C^*$

Pentru simplitate, vom considera C^* ca fiind a grupării din figura (c). Avem, datorită grupării în serie a celor două condensatoare de capacități C_e^b , respectiv C_{x+y}^a :

$$V_A - V_B = (V_A - V_D) + (V_D - V_B)$$

Substituind diferențele de potențial scoase din aplicarea definiției capacității condensatoarelor:

$$C' = \frac{Q}{V_A - V_B}; \quad C_e^b = \frac{Q}{V_A - V_D}; \quad C_{x+y}^a = \frac{Q}{V_D - V_B}$$

obținem

$$\frac{Q}{C'} = \frac{Q}{C_e^b} + \frac{Q}{C_{x+y}^a} \quad \text{sau} \quad \boxed{\frac{1}{C'} = \frac{1}{C_{x+y}^a} + \frac{1}{C_e^b}} \quad (2)$$

Din compararea lui (1) cu (2) rezultă

$$\boxed{C' = C^*} \quad (3)$$

Din cele de mai sus rezultă egalitatea capacității C' a condensatorului obținut din cel inițial (fig. a), după introducerea plăcii dielectrice, cu capacitatea C^* a grupării

serie a condensatoarelor obtinute daca privim fetele placi dielectrice ca pe riste foite metalice, devenind astfel armaturile unui condensator, dupa cum arata figurile (b) si (c).

Dupa cum s-a aratat la (1) capacitatea C' nu este influentata de faptul daca placa introdusa se aseaza "lipit" de o armatura sau nu.

3) Calculul lui C' .

In baza celor aratate la (1) si (2) putem calcula C' calculand capacitatea mica din grupurile de serie date in fig. (b) sau (c). Vom folosi situatia de la (c).

$$\frac{1}{C'} = \frac{1}{C_{d-e}^a} + \frac{1}{C_e^b} \quad ; \quad C' = \frac{C_{d-e}^a \cdot C_e^b}{C_{d-e}^a + C_e^b} = \frac{\frac{\epsilon_a S}{d-e} \cdot \frac{\epsilon_b S}{e}}{\frac{\epsilon_a S}{d-e} + \frac{\epsilon_b S}{e}} =$$

$$\frac{\epsilon_a \epsilon_b S}{e(d-e)} \cdot \frac{e(d-e)}{\epsilon_a e + \epsilon_b (d-e)} = \frac{\epsilon_a \epsilon_b S}{\epsilon_a e + \epsilon_b (d-e)}$$

Dupa ce find si numiratorul si numitorul la $\epsilon_a \epsilon_b$ se obtine

$$C' = \frac{S}{\frac{e}{\epsilon_b} + \frac{d-e}{\epsilon_a}} \quad (4)$$

4) Dependenta lui C' de C . Se stie $C = \frac{\epsilon_a S}{d}$ de la (3) retinem

$$C' = \frac{\epsilon_a S}{d} \cdot \frac{\epsilon_b \cdot d}{\epsilon_a e + \epsilon_b (d-e)} = \frac{\epsilon_b d}{\epsilon_a e + \epsilon_b (d-e)} \cdot C$$

Adica

$$C' = \frac{d}{\frac{e}{\epsilon_b} + \frac{d-e}{\epsilon_a}} \cdot C \quad (5)$$